

rigthed ved Behandlingen af Hærløvsforslaget; men det, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) havde bestyldt Medlemmer af Regjeringen for, var jo, at de paa den Tid, da Hærløven var i Fællesudvalget, og Verden forventningsfuld lyttede efter det forfattede Ord, der skulde komme fra det ærede Medlem — det berømte „sidste Ord“, som aldrig blev sagt — skulde have foranlediget, at Medlemmer af Udvalget gik uden om Regjeringsforslaget, og satte deres eget istedet. Det var det, som Regjeringen blev bestyldt for eller ialtsald det, som det ærede Medlem forudsatte var Tilfældet, og det var en saadan Snidthed, som jeg kaldte Falshed, at jeg værgede ikke særlig Krigsministeren, men Regjeringsmedlemmer imod, og mine Ytringer vare ingenlunde rettede imod Hærløvens Behandling i Almindelighed. Det var kun disse Ytringer, som jeg ved denne Leilighed skal tillade mig at fremkomme med.

Kjær: Jeg maa tilstaa, at det ikke har været mig en saa stor Fornøjelse idag at høre det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som det var forleden Aften, da han var særlig gemytlig og i det Hele taget spørgende. Idag har han været yderst alvorlig og ikke fri for at være noget bitter. Naar, det kan jeg forstaa efter de Slutninger, han er kommen til, og da først den, hvorover han især var for-tørnet, nemlig, at den ærede Ordfører, som han siger, nu er Ordfører for Høire, ja endog saa for et yderste Høire, der staaar tilhøre for Regjeringen. (Berg: Det er sikkert). Ja, det være nu rigtigt eller ikke rigtigt, det skal jeg ikke indlade mig paa, da jeg tiltroer det ærede Medlem for Stege Dygtighed nok til at svare derpaa. Jeg har ialtsald ikke kunnet se det; men det kan jo tilskrives min Enfoldighed, hvoraf jeg efter det ærede Medlems Recept skulde have Afskilligt. Han var endog saa saa venlig at sige mig idag, at jeg knap nok vidste, hvad jeg havde gjort i Sommer. Ja, det er slemt for mig; men det er ikke Noget, som det ærede Medlem skal besvare sin Samvittighed med, jeg skal nok selv gjøre Rede derfor. Søvrigt er jeg glad ved, at det ærede Medlem minde mig om min Stilling sidste Sommer og derved giver mig Leilighed til med ganske saa Ord at forklare dette Særsyn. Det ser hønt ud og kan være ypperligt at benytte ved visse Leiligheder, naar han minder mig om, at jeg har været mod de tidligere Hærløvsforslag. Ja, det er vist, jeg har stemt imod Hærløven af 1867 og har været bedrøvet, og er det den Dag idag over, at vi ere komne til saa enorme Hærløvgifter som dem, vi ere komne til, ialt være det ærede Medlems Medvirkning i saa Henseende; men Forskjellen paa det ærede Medlem og mig er den, at han har tungtet mig ind i en Situation, hvor jeg som Mand og som lovgivende Medlem ikke finder det

passende Andet end at tage Konsekvenserne af, hvad Loven bestemmer; men saa uvidende er jeg ikke, at jeg ikke tør sige det ærede Medlem dristig op i Dinene, at enhver Officer, som vi have givet ved Revisionen af Hærløven i Sommer, var forudsat ved Hærløven i 1867. Mere uvidende er jeg ikke. Naar man marcherer op med Talspørelser som 650 Officerer, som vi gave i Sommer, saa ser det jo noget forskædeligt ud; men hvis vi havde faaet at se, hvad den høitærede Marineminister nu nylig minde os om, dette mindeværdige sidste Ord — jeg havde nær sagt, Gud naade os, hvis vi havde faaet fat i det; men det er netop det Fine ved Spillet, og det kan det ærede Medlem jo bestandig glæde sig ved at sidde inde med endnu — saa vilde vi maasse være komne til at regne med andre Tal, det maa det ærede Medlem ikke fortryde paa, at jeg siger, saa vilde vi maasse have faaet 1,000 Officerer at regne med. Jeg vil sige det ærede Medlem, at havde jeg ikke næret en ubetinget Frygt for at faae en Revision af Hærløven, som var værre end det, jeg var med til at stemme for, saa vilde jeg ikke have stemt for det. Det vil jeg betro det ærede Medlem, og det er ikke bygget paa løse Hentydninger eller Antydninger; men bygget paa bestemte Kjendsgjæringer og paa, hvad det ærede Medlem har vist mig af sin Stilling til Hærløven og Børnepligtsloven af 1867 og 1868. Forøvrigt vil jeg sige det ærede Medlem, at naar han er saa vreb, (Modsigelse af Berg) ja, det kan ikke nytte, det ærede Medlem har udtrykkelig i sin Optræden idag vist, at han er gnaven —, fordi det ærede Medlem for Stege (Bojssen), som han yttrede sig, var bleven Ordfører for Høire, saa kan jeg forstaa godt forstaa det ærede Medlems Brede derover, som det ærede Medlem jo selv er vant til at være det, han er jo vant til at hjælpe Høires Forslag igennem, det har han saamænd gjort lige fra den allerførste Dag, han satte sin Fod her i Salen, det gjorde han ved Grundlovsforandringen, det gjorde han ved Hærløven af 1867 og ved Børnepligtsloven af 1868. Men nu kom der, som man siger, en Mand med en Slæde i Beien i Sommer; det ærede Medlem var saa sikker paa sin Fangst, for at bruge hans Udtryk fra forleden Aften, saa sikker paa at faae den dragen i Land, at der ikke kunde være Tale om Andet, end at hele Verden skulde komme og se, hvilken dygtig Fisker han var til at hale sine Garn hjem med fuld Fangst. Men, om Forlæbelse, saa kom det ærede Medlem fra Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojssen) og viste, at han var nok saa god en Fisker. Naar jeg nu har været med til at hjælpe ham med at drage Vaadnet ind, saa var det, fordi jeg var sikker paa, at hans Fangst var bedre end den, det ærede Medlem vilde drage ind, at hans Hærløvs var heldigere end den, som det ærede Medlem vilde drage ind. Saaledes forholder det sig. Naar vi nu komme til den foreliggende Straffelov, har jeg ganske vist